

Maaned, der gaar foran, nemlig August. Man kunde saa uden Skade skære November Maaned fra, saa at Fredningstiden for disse Fisk i det salte Vand og i Fjordene blev August, September og Oktober. Det vilde være en Fredningstid, der vilde faa meget heldige Virkninger. Hidtil har man staaet famlende over for dette Forhold. Det viser sig, at de, som have givet de tidligere Love, ikke have været klare over Forholdene, at de ikke have vidst, hvad de have gjort. I Lov om Fiskeriet i Danmark af 1888 er Fredningstiden for Laks og Ørred fastslaaet til at være fra 1. December til 1. Februar, og i Ferskvandsfiskeriloven af 1898 er den fastslaaet til at gælde fra 1. November til 1. Januar. Denne sidste Fredningstid er den, der er gyldig den Dag i Dag. Disse to Fredningstider lide imidlertid af den meget væsentlige Mangel, at de ramme helt uden om, thi det, der skulde opnaas, var jo Fredning af Laks og Ørred i den Tid, de lege eller lægge deres Æg. Den eneste Fiskerilov, som i den Henseende nogenlunde svarer til sit Formaal, er den, som vi fik 1900 angaaende Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaa. Efter denne Lov er Laks og Ørred fredede i Gudenaa fra 1. August til 1. Januar. Nu vil jeg ganske vist indrømme, at December Maaned kunde vi uden Fortræd have skaaret fra, men det er selvfølgelig ingen Skade til, at den er tagen med. Denne Fredningstid tror jeg saa nogenlunde har ramt det rette. Vil man nu, som jeg nævnedes før, gøre noget for at bevare en god Bestand af disse meget værdifulde Fisk, maa der være Overensstemmelse mellem Fredningsreglerne for det salte og det ferske Vand. Det nytter nemlig ikke, at man har gode Regler for det ferske Vand, saa at Yngletiden er fredet, naar Reglerne for Saltvandsfiskeriet ere saaledes, at man lige foran Yngletiden, og medens denne varer, i Aamunding og Fjordmundinger kan fange alle de modne Fisk, som ville op i det ferske Vand. Resultatet deraf vil — det kan man let forstaa — blive, at de modne Fisk, som søge til Legepladserne, blive fangede af Fiskerne, og at saa godt som ingen af dem komme op til Legepladserne. Det vil i alt Fald være et meget indskrænket Antal, som det lykkes at unga Fiskernes Efterstræbelser. Jeg vil derfor tillade mig at udtale, at hvis man vil gøre noget for at bevare disse meget værdifulde Fisk, og der skal være Fornuft og System i det, maa den ene Fredningstid ikke staa i Modsæt-

ning til den anden. Det nytter nemlig ikke, at man freder Ynglepladserne, naar Fiskene ikke kunne faa Lejlighed til at naa op til dem. Kernen i Sagen er netop, at disse Fisk kunne naa op til Ynglepladserne, og det er med dette for Øje, man bør ordne Fredningsforholdene. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister og det Udvalg, som kommer til at behandle denne Sag, at Bestemmelsen i Lovforslaget affattes saaledes: „Ilandbringelse, Køb og Salg af Laks og Ørred i Yngledragt (farvet Laks og Ørred) er forbudt fra 1. August til 1. November.“ Man kan ogsaa sige: Fra 1. Juli til 1. Oktober og give Oktober Maaned fri. Dernæst vil jeg henstille til den højtærede Minister, om det ikke vilde være rigtigt samtidig at gøre Skridt til at faa Fredningstiden for Laks og Ørred i den nu-gældende Ferskvandsfiskerilov forandret, saa at der virkelig blev System og Overensstemmelse i Fredningsbestemmelserne.

Barner: Jeg skal ogsaa fatte mig i Korthed. Der er heller ikke efter den lange Forhandling og de Udtalelser, der ere faldne, Anledning til at udtale sig mere omstændelig om dette Spørgsmaal. Jeg ønsker imidlertid i al Almindelighed at give dette Forslag min varme Tilslutning, ligesom det forrige Forslag, der staaer dette saa nær, Forslaget om Fiskerilaan, har min fulde Tilslutning. Fiskeriet er et meget vanskeligt Omraade at lovgive paa, der er, ogsaa rent bogstavelig talt, saa dybt til Bunden, at det er vanskeligt virkelig at blive bekendt med Fiskeriforholdene. Jeg indser godt, at det — om jeg maa bruge et populært Udtryk — kriminelle Punkt i Forslaget er Aalegaardsspørgsmaalet. Der staaer to Interesser skarpt mod hinanden. Man maa dog anerkende, at Kommissionen har gjort et dygtigt Arbejde for her at skifte Sol og Vind lige. Selv om jeg imidlertid paa dette Punkt kan give Forslaget min Anerkendelse, vil jeg dog anse det for heldigt, om det eventuelle Udvalg kunde naa til her at give Fiskerne lidt mere Frihed. Men jeg hævder paa den anden Side, at der her ogsaa er Grundejerns Interesser at varetage.

Der er to Bestemmelser, som jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Landbrugsministers som det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa. Det er i § 11, næstsidste Stykke, forbudt at bruge Piglyster, medens det er tilladt at bruge Savlyster. Jeg antager, at det er af Hensyn til formodet Dyrplageri, at dette er sket,